

עיר

אסף צ'רטקוף

כביש 6 כחור שחור

מחלף יגור, עוקף קריות, מחלף סומך, מחלף המוביל, מנהרות הכרמל, מחלף חולון, עוקף באר-שבע... ערמות בטון, עולות לגובה ותופסות צורה של גשר, כבישים מתחפרים בבטון ההר. "נלבישך שלמת בטון ומלט" זועקות מילותיו של אלתרמן מתוך שיר בוקר ברדיו.

בכל פעם שעוד מחלף קם לי מתחת לאף, אני מביט בו, נוסע עליו, ומזדעזע. התחושה שבאה ישר אחרי זה היא בושה. בושה שאני חלק מזה. חתיכה קטנטנה במחלף הזה (אחד חלקי שבעה מליון מכמות המלט של הבטון והברזל והאספלט) - היא שלי. אני אחראי לה. השם שלי רשום עליה.

על כביש 6, לעומת זאת, אני לא נוסע מאז שנחשפתי בתחילת העשור הקודם לבעיות שהוא גורם להן - חוסר צדק חלוקתי שמעדיף את העשירים בעלי המכוניות על פני מעוטי היכולת חסרי הגלגלים, שמעדיף את בני האדם על פני בעלי החיים והנישות האקולוגיות שמשמשות להם כבית. זאת אומרת, אעלה על טרמפ שנוסע על הכביש, אך לא אבחר לנסוע בו בעצמי. עד כאן.

הבעיה היא שאם אני לא בא אל כביש 6, כנראה שהוא יגיע אלי בעצמו. וכך נכתב באתר מטה המאבק למנהור כביש 6:

"ההצעה שמע"צ דוחף בכוח היא חלופת כביש עילי בתוואי הכביש הקיים 722 (צומת התשבי עד צומת השומרים) שיהיה ברוחב של כ-110 מ' עם נתיבי תנועה רבים (כ-10 נתיבי תנועה) על גבי רמפות וסוללות עפר - כביש שמבחינתה של טבעון ושדה יעקב הוא אסון אמיתי ומפגע של ממש שאסור להסכים לו בשום פנים ואופן."

מי ביקש מכם לשים את הגליל במרכז? באנו לגליל כי הוא בצפון.

הבעיה איתנו היא שאנחנו צבועים. מי זה "אנחנו"? כולנו - הישראלים, אלה מהמרכז, אלו מהפריפריה, אנחנו... יודעים מה? אני. הבעיה איתי שאני צבוע. אני רוצה להימנע מהפקק המרגיז ב-7:00 בבוקר בצומת יגור ובו זמנית לשמור על האלונים והאלות היפים שמסביב לביתי; אני עובר לצפון, לבית צמוד קרקע, ובו זמנית רוצה להיות תוך שעה בתל-אביב.

להאשים את כביש 6 הכי קל. כביש 6?! זה הם, הטייקונים, המדינה, המושחתים, אלו שרק רוצים לגזול מאיתנו את כספנו. זה מה שאמרנו לעצמנו, תוך כדי שאנחנו משייטים להנאתנו ב-120 קמ"ש (מינימום) ומתבאסים שהקצב יורד כשמגיעים למחלף עין תות.

כביש 6 הוא לא חור שחור, והוא לא מאיים לבלוע אותנו. מה שמאיים לבלוע אותנו אלה העיניים הגדולות שלנו. הכל מהר, הכל עכשיו, בלי לחכות, בלי פקקים, אבל... גם בלי עשן, בלי רעש. רוצים הכל.

כביש 6 כבר הגיע לטבעון. להחזיר את הגלגל אחורה אי אפשר. נותר לנו להשמיע את קולנו ולשנות את התוואי למינימום ההכרחי. אך כביש 6 הוא הסימפטום. הפתרונות שבאים מלמעלה למטה למצוקת הכבישים (מחלפים, כביש 6, מנהרות

הכרמל) הם פלסטר מאוד לא משכנע על הבעיה האמתית. הפתרונות שיבואו מלמטה למעלה הם שיכולים לעצור את החור השחור הזה. כביש 6 נוצר בשבילנו (הציבור הישראלי) איך שלא תסובבו את זה. אנחנו ביקשנו אותו כשקנינו רכב נוסף; הזרמנו לו דם כשהתחרענו על הליסינג של אבא; נתנו לו שם כשהתעלמנו מקילומטרים כשבחרנו את העבודה החדשה שלנו.

אל תדאגו, נעשה עוד מאמץ ונשנה את התוואי (או שלא?). אבל אם באמת אין לכם חשק להלחם שוב בעוד 20 שנה על כביש 8 - חיטבו על כל נסיעה שלוש פעמים, סעו בתחבורה ציבורית, אמצו נוסעים לנסיעות קבועות והתחלקו איתם בהוצאות, העדיפו רכב אחד. כל גלגל שמסתובב על הכביש הוא קול בקלפי של כביש 6. הצביעו בגלגלים.

לא הרבה זמן אני גר בטבעון, אך מספיק כדי לדעת שכביש עילי יהפוך את היישוב על הראש.

הקלידו בגוגל "רק מינהרה" ותגיעו לאתר מטה המאבק למנהור כביש 6. תחליטו בעצמכם אם אתם אתו או נגדו.

אסף צ'רטקוף הוא מפתח אינטרנט, איש פרמקליזר ומקים אתר "בידיים" www.bayadaim.org.il